

บทที่ 1
ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษา

ชื่อสถานศึกษาที่ตั้ง

วิทยาลัยเทคนิคจุฬารามณ์ (ลาดขวาง)

โทรศัพท์ 038 – 577797 โทรสาร 038 - 577797

Website : www.cltc.ac.th

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม

จังหวัดฉะเชิงเทราตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย ประมาณเส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก เป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออก หรืออยู่ในพื้นที่ 2 จังหวัดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถไฟสายตะวันออก ประมาณ 61 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 304 ประมาณ 75 กิโลเมตรหรือตามทางหลวงหมายเลข 3 ประมาณ 100 กิโลเมตรหรือตามทางหลวงหมายเลข 304 แยกเข้าสายหมายเลข 314 ประมาณ 90 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้คือ

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครนายกและจังหวัดปราจีนบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับกรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรปราการ

มีพื้นที่ทั้งหมด 5,378.13 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,395,000 ไร่ แบ่งเขตการปกครองเป็น 10

อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ แยกได้ดังนี้

1. อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา	พื้นที่	375	ตารางกิโลเมตร
2. อำเภอบางปะกง	พื้นที่	257.9	ตารางกิโลเมตร
3. อำเภอบางคล้า	พื้นที่	227.9	ตารางกิโลเมตร
4. อำเภอพนมสารคาม	พื้นที่	502	ตารางกิโลเมตร
5. อำเภอบางน้ำเปรี้ยว	พื้นที่	498.7	ตารางกิโลเมตร
6. อำเภอบ้านโพธิ์	พื้นที่	217.1	ตารางกิโลเมตร
7. อำเภอสนามชัยเขต	พื้นที่	1,716	ตารางกิโลเมตร
8. อำเภอแปลงยาว	พื้นที่	237.2	ตารางกิโลเมตร
9. อำเภอราชสาสน์	พื้นที่	134.9	ตารางกิโลเมตร
10. อำเภอท่าตะเกียบ	พื้นที่	1,084	ตารางกิโลเมตร
11. อำเภอกลองเขื่อน	พื้นที่	127.4	ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มมีที่ดอนเป็นบางส่วน ซึ่งในจำนวน 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอสนามชัยเขต มีเนื้อที่รวมกันเกือบเป็นครึ่งหนึ่งของเนื้อที่จังหวัด มีลักษณะเป็นที่ดอนป่าและเขาบางแห่งพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 2-3 เมตร

ลักษณะของดินในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำนาในบริเวณพื้นที่ด้านตะวันตกของจังหวัด สำหรับบริเวณสองฝั่งแม่น้ำบางปะกงในอำเภอเมืองและอำเภอบางคล้าเหมาะแก่การเพาะปลูกผักผลไม้และไม้ยืนต้น และบริเวณพื้นที่ตอนกลางและบางส่วนของด้านตะวันออกของจังหวัด เหมาะแก่การปลูกพืชไร่ สำหรับพื้นที่ด้านตะวันออกของจังหวัดเป็นดินภูเขา ไม่เหมาะในการทำการเกษตร และเป็นพื้นที่ป่าไม้เป็นส่วนใหญ่

การใช้พื้นที่ของจังหวัด

- พื้นที่ราบและราบลุ่ม ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด บริเวณที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงในเขตท้องที่อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ อำเภอบางปะกง อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางคล้า อำเภอราชสาสน์ อำเภอแปลงยาว และพื้นที่บางส่วนของอำเภอพนมสารคาม มีพื้นที่ประมาณ 1,251,000 ไร่ ซึ่งประมาณร้อยละ 35 อยู่ในเขตชลประทานส่วนใหญ่อยู่ในสี่อำเภอแรกบริเวณนี้มีการใช้ดินทางการกสิกรรมนานและขยายตัวเต็มที่ โอกาสจะขยายพื้นที่มีน้อยมาก

- พื้นที่ดอนลูกคลื่น ดอนลาด ในเขตท้องที่อำเภอพนมสารคาม อำเภอแปลงยาวและพื้นที่บางส่วนของอำเภอสนามชัยเขต ความสูงพื้นที่โดยเฉลี่ย 4 - 20 เมตร ที่ดินบริเวณนี้ไม่เหมาะแก่การทำนาเท่าที่ควร ส่วนมากจึงใช้ที่ดินทำไร่มันสำปะหลัง อ้อย และเลี้ยงสัตว์

- พื้นที่ภูเขาและเขาสูงด้านตะวันออกของจังหวัด ความสูงเฉลี่ย 100 เมตรขึ้นไป อยู่ในเขตท้องที่อำเภอสนามชัยเขต อำเภอนาทะเกียบ และพื้นที่บางส่วนของอำเภอพนมสารคามและอำเภอแปลงยาวบางส่วน ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1,784,750 ไร่

เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของโลกและของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป มีการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมของชาวต่างชาติในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก รวมถึงจังหวัดฉะเชิงเทราด้วย ประกอบกับสภาพพื้นที่ของจังหวัดเหมาะสมกับการเกษตร การปศุสัตว์และการประมง การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม จึงขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะบริเวณถนนบางนา - ตราด เขตอำเภอบางปะกงที่เชื่อมระหว่างกรุงเทพฯ กับภาคตะวันออก จึงมีการใช้พื้นที่ในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น และขยายเข้าสู่เขตอำเภอเมืองฯ

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดฉะเชิงเทรา อากาศค่อนข้างร้อน ไม่หนาวจัด มีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่าง 12.3 - 35 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ย 1,372.8 มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 114.4 มิลลิเมตร ต่อเดือน

สภาพอากาศภายในจังหวัด มี 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน ประมาณเดือน กุมภาพันธ์-เมษายน

ฤดูฝน ประมาณเดือน พฤษภาคม-ตุลาคม

ฤดูหนาว ประมาณเดือน พฤศจิกายน-มกราคม

ทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัด

ป่าไม้ จังหวัดมีพื้นที่ป่าไม้ 2,427.37 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,517.16 ไร่ คิดเป็น 44.69% ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ทางด้านตะวันออกของจังหวัด อันเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร และเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด จังหวัดได้ประกาศให้เป็นพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ เรียกว่า ป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าแควระบบสียัด” ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมในเขตตำบลท่ากระดาน ตำบลทุ่งพระยา ตำบลลาดกระทิง อำเภอสนามชัยเขตตำบลท่าตะเกียบ ตำบลคลองตะเกรา กิ่งอำเภอท่าตะเกียบ และตำบลเขาหินซ้อน อำเภอพนมสารคาม

อำเภอพนมสารคาม	พื้นที่ป่าไม้	46	ตารางกิโลเมตร
อำเภอสนามชัยเขต	พื้นที่ป่าไม้	1,297.37	ตารางกิโลเมตร
อำเภอท่าตะเกียบ	พื้นที่ป่าไม้	1,084	ตารางกิโลเมตร

ทางราชการจำแนกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแควระบบสียัดไว้เป็นป่าอนุรักษ์และป่าเศรษฐกิจ ดังนี้

- ป่าอนุรักษ์ เนื้อที่ประมาณ 511,872 ไร่ มีสภาพป่าธรรมชาติอุดมสมบูรณ์หรือเป็นภูเขาสูงอนุรักษ์ไว้เพื่อรักษาความสมดุลย์ทางธรรมชาติ ไม่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์

- ป่าเศรษฐกิจประเภทที่ 1 เนื้อที่ประมาณ 85,806 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ถูกบุกรุกครอบครองทำการเกษตรหมดสภาพป่าไปแล้ว และสภาพดินเหมาะสมในการทำเกษตร ทางราชการมีนโยบายมอบพื้นที่สำนักงาน ปฎิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นำไปจัดสรรแก่เกษตรกร

- ป่าเศรษฐกิจ ประเภทที่ 2 เนื้อที่ประมาณ 918,427 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลายสภาพป่าเสื่อมโทรมสภาพดินไม่เหมาะในการทำเกษตรกรรม ทางราชการมีนโยบายปลูกสร้างสวนป่าหรือให้ขอเข้าทำประโยชน์อื่น ๆ โดยมีการปลูกป่าของภาครัฐบาล 1 แห่ง เนื้อที่ 14,253 ไร่ พันธุ์ไม้ที่ปลูก เช่น ยูคาลิปตัส ไม้เลื้อย นนทรี สัก มะยมป่า ฯลฯ และยังมีของภาคเอกชนอีก 8 แห่ง เนื้อที่ 8,818 - 3 - 14 ไร่ พันธุ์ไม้ที่ปลูกคือ ยูคาลิปตัส เป็นต้น

สภาพป่าแควระบบสียัดมีพื้นที่ลดลงตามลำดับ สภาพตรงกลางป่ามีความอุดมสมบูรณ์อยู่ จะการบุกรุกเป็นบางส่วนโดยเฉพาะบริเวณแนวเขตรอบ ๆ ป่าที่ถูกทำลายไว้แหวกเป็นจุด ๆ เป็นหย่อม ๆ ทั่วไปจากภาพถ่ายทางอากาศและดาวเทียม เมื่อปี พ.ศ. 2534 พบว่า พื้นที่ป่าโดยเฉพาะแควระบบสียัด ซึ่งเป็นป่าใหญ่แห่งเดียวของจังหวัด มีพื้นที่เหลืออยู่ 1,237 ตารางกิโลเมตร หรือ 773125 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.77 ของพื้นที่จังหวัด

จังหวัดมีโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการพัฒนาสิ่งแวดล้อม แม่น้ำบางปะกงและพื้นที่ชายฝั่ง จัดระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงห้ามตั้งโรงงานอุตสาหกรรมริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงในรัศมี 2 กิโลเมตร และพื้นที่แหล่งน้ำสำคัญ เช่น คลอง ในระยะจากฝั่งลึกเข้าไป 1 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังดำเนินโครงการคืนป่าให้แผ่นดินในเขตพื้นที่อำเภอสนามชัยเขต และอำเภอท่าตะเกียบ เพื่อการปลูกป่าทดแทนในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และนอกพื้นที่โครงการรักษา พันธุ์สัตว์ป่า เพื่อสร้างความสมดุลทางธรรมชาติ

แหล่งน้ำ

พื้นที่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด มีลักษณะภูมิประเทศเป็นลูกคลื่นและภูเขาสูงเฉลี่ย 100-400 เมตร กระจายทั่วไป และมีป่าไม้คลุมอันเป็นต้นกำเนิดของแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

- แหล่งน้ำจากฝน เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญอันเป็นต้นกำเนิดแหล่งน้ำอื่น ๆ ลักษณะการกระจายของฝนจะต่างกันออกไปส่วนใหญ่ตกชุกในเขตภูเขาและที่ราบสูงทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดในเขตอำเภอสนามชัยเขต และอำเภอท่าตะเกียบ ส่วนที่ติดต่อกับจังหวัดชลบุรีและจันทบุรี ถัดมาด้านตะวันตก ปริมาณน้ำฝนจะลดลงตามลำดับ สำหรับพื้นที่ด้านเหนือส่วนที่ติดกับจังหวัดปราจีนบุรี บริเวณบางส่วนของอำเภอ พนมสารคาม และอำเภอสนามชัยเขตปริมาณน้ำฝนค่อนข้างน้อย

- แหล่งน้ำจากผิวดินหรือแม่น้ำ ที่สำคัญคือแม่น้ำบางปะกง ซึ่งไหลผ่านอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัด นอกจากนี้ยังมีคลองธรรมชาติ อันเป็นสาขาของแม่น้ำบางปะกง ได้แก่ คลองท่าลาดในเขตอำเภอพนมสารคาม ซึ่งเกิดจากคลองสาขา คือ คลองระบม และคลองสิียด อันมีต้นน้ำอยู่ทางตะวันออกของจังหวัดในเขตอำเภอสนามชัยเขต และยังมีคลองซึ่งเชื่อมโยงติดต่อกับกรุงเทพฯ และจังหวัดสมุทรปราการหลายแห่ง เช่น คลองสำโรง คลองแสนแสบ คลองท่าไข่ คลองบางขนาก และคลองประเวศบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นคลองที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญรองจากแม่น้ำบางปะกง

- แหล่งน้ำจากใต้ดินหรือน้ำบาดาล มีอยู่ทั่วไปในจังหวัด โดยเฉพาะด้านตะวันตกของจังหวัดในเขตลุ่มน้ำบางปะกง ส่วนทางด้านตะวันออกมีปริมาณน้ำใต้ดินน้อย อย่างไรก็ตามน้ำ ใต้ดินส่วนใหญ่มีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภคหรือการเกษตรกรรม เนื่องจากน้ำมีความเค็มหรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย พื้นที่ที่พอจะนำน้ำใต้ดินมาใช้ประโยชน์บางอย่างก็คือ บางส่วนของอำเภอบางคล้า อำเภอสนามชัยเขต อำเภอพนมสารคาม และอำเภอท่าตะเกียบแต่ปริมาณน้ำมีน้อย

อนึ่ง แม่น้ำบางปะกงนั้นถือเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญไหลผ่าน 5 อำเภอ อันได้แก่ อำเภอบางคล้า ; 6 บางน้ำเปรี้ยว อำเภอมือเืองฯ อำเภอบ้านโพธิ์ และไหลออกสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกงและนอกจากนี้ยังมีอ่างเก็บน้ำ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำลาดกระทิงในอำเภอสสนามชัยเขต อ่างเก็บน้ำระบม ในอำเภอสสนามชัยเขต เชื่อมกันแม่น้ำบางปะกง ช่วงบริเวณตำบลบางแก้วในเขตอำเภอมือเืองฯ

อย่างไรก็ดี จังหวัดฉะเชิงเทรา นับเป็นพื้นที่ที่ขาดแคลนแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคมากโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ตั้งแต่เดือนมกราคม - มิถุนายน ของทุกปี ราษฎรในเขตท้องที่อำเภอต่างๆ จะได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่าถึงขั้นวิกฤต สาเหตุเนื่องจากน้ำทะเลหนุนเป็นผลให้แม่น้ำบางปะกงมีความเค็ม ล่วงเลยขึ้นสู่ตอนเหนือถึงอำเภอบ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี ประกอบกับการประปาฉะเชิงเทรา มีสระเก็บน้ำดิบเพียง 40,000 ลบ.ม. กำลังผลิต 460 ลบ.ม. ต่อชั่วโมง โดยการทอนน้ำจากคลองเจ้าตากกักเก็บในสระน้ำดิบเพื่อจำหน่าย การประปาบางปะกง มีกำลังผลิต 200 ลบ.ม. ต่อชั่วโมง ใช้แหล่งน้ำดิบจากคลองส่งน้ำชลประทานพระองค์เจ้าไชยานุชิต การประปาบางคล้ากำลังผลิต 80 ลบ.ม. ต่อชั่วโมง ใช้แหล่งน้ำดิบจากคลองท่าลาด นอกจากนี้ก็มีการประปาสัมปทานของเอกชนดำเนินการเอง เช่น ชุมชนตำบลดอนฉิมพลี อ.บางน้ำเปรี้ยว เป็นต้น การแก้ไขปัญหาระยะยาว การประปาภูมิภาคมีแผนเพิ่มกำลังการผลิตเป็น 10,000 ลบ.ม./ชั่วโมง หรือ 240,000 ลบ.ม./วัน การแก้ปัญหาระยะสั้น จังหวัดมีโครงการร่วมกับภาคเอกชนจัดหาเงินเพื่อการอุตสาหกรรม สำหรับภาครัฐได้จัดทำ โครงการขุดลอก คู คลอง หนอง บึง สระน้ำ รวมทั้งขุดเจาะบ่อบาดาล จัดหาถังเก็บน้ำฝน โครงการประปาหมู่บ้าน ประปาบาดาล เป็นต้น และหากเป็นไปได้ว่าสามารถดำเนินโครงการสร้างเขื่อนบางปะกงและอ่างเก็บน้ำสิียดอันเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และพัฒนาโครงการชลประทานชายฝั่งซ้ายของแม่น้ำบางปะกงแล้วเสร็จสามารถจัดหา น้ำให้ประปา

ฉะเชิงเทรา บางคล้า พนมสารคาม บางปะกง และการประชุมชนขนาดเล็กได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังได้นำเพื่อการเกษตรอีก 1.5 ล้านไร่ และส่งน้ำให้เขตอุตสาหกรรมและพื้นที่ตอนเหนือของจังหวัดชลบุรีได้อีกด้วย

แหล่งแร่

เท่าที่สำรวจพบได้แก่ แร่เหล็ก ซึ่งมีแหล่งที่พบ ดังนี้

- 1) แหล่งแร่เหล็กหนองบอน อ.บางคล้า เป็นแร่เกิดจากการสะสมตัวเป็นชั้นหนา 5-10 เมตร แทรกอยู่ในหินไม่ก้ำ-ชีสต์ แกรนิต และควอทไซต์
- 2) แหล่งแร่เหล็กลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต ประกอบด้วยแร่เฮอริมาไต์ ลิโมนีท์ ซึ่งเกิดเป็นกระเปาะอยู่ในหินศิลาแลง
- 3) แหล่งแร่เงินไร้อ.บางคล้า ประกอบด้วยแร่แมกนีไทต์แทรกอยู่ในหินชีสต์ นอกจากนี้ก็มีทองคำพบในบริเวณ อ.สนามชัยเขต ทองแดงพบที่เขาดิน เขาตาจ้อ เขาท่าพระ พบอยู่ในหินควอทไซต์ไม่ก้ำชีสต์ อย่างไรก็ตามในจังหวัดยังไม่ปรากฏว่ามีการทำแร่ในเชิงธุรกิจแต่อย่างใด

สภาพทางเศรษฐกิจ

การเกษตรกรรม การประกอบอาชีพในสาขาเกษตรกรรมของประชากรในจังหวัดนับเป็นอาชีพที่มีความสำคัญและบทบาทต่อฐานะความเป็นอยู่ของประชากรมาก เพราะมีประชากรผู้ประกอบอาชีพเกษตรถึงประมาณ 70% ของประชากรทั้งจังหวัด ในแต่ละปีมูลค่าผลผลิตในภาคเกษตรกรรมสูงกว่า 14,000 ล้านบาทและเป็นสาขาอาชีพพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่นอุตสาหกรรมเกษตร โดยใช้ผลผลิตที่ได้เป็นวัตถุดิบซึ่งสามารถที่จะแยกออกได้เป็นหลายประเภท

สำหรับพื้นที่ประกอบการเกษตรของจังหวัด รวมทั้งสิ้นประมาณ 2,090,636 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 60 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด จำแนกรายอำเภอ ดังนี้

อำเภอเมือง	มีพื้นที่ทางการเกษตร	187,804	ไร่
อำเภอบางน้ำเปรี้ยว	มีพื้นที่ทางการเกษตร	294,030	ไร่
อำเภอบ้านโพธิ์	มีพื้นที่ทางการเกษตร	116,506	ไร่
อำเภอบางปะกง	มีพื้นที่ทางการเกษตร	118,833	ไร่
อำเภอบางคล้าและกิ่งอำเภอลองเขื่อน	มีพื้นที่ทางการเกษตร	188,125	ไร่
อำเภพนมสารคาม	มีพื้นที่ทางการเกษตร	318,960	ไร่
อำเภอสยามชัยเขตและอำเภท่าตะเกียบ	มีพื้นที่ทางการเกษตร	664,500	ไร่
อำเภอแปลงยาว	มีพื้นที่ทางการเกษตร	117,561	ไร่
อำเภอราชสาส์น	มีพื้นที่ทางการเกษตร	84,312	ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญทางด้านนสิกรรมได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ส่วนด้านปศุสัตว์ก็นับเป็นแหล่งผลิตและเลี้ยงสัตว์ที่สำคัญ เช่น สุกร ไก่ไข่ และไก่เนื้อ สำหรับด้านประมง เกษตรกรจะการเลี้ยงปลาควบคู่ไปกับการเลี้ยงสัตว์ ปลาที่นิยมเลี้ยงได้แก่ ปลาช่อน ปลาดุก ปลานิล ส่วนการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เริ่มประสบปัญหาน้ำเสีย ทำให้ปริมาณการเลี้ยงลดลง

เกษตรพืช จังหวัดมีการปลูกข้าวมากเป็นอันดับหนึ่ง พื้นที่ปลูกข้าวนาปีคิดเป็น 30% ของพื้นที่จังหวัด หรือ 50% ของพื้นที่ถือครองการเกษตร เพาะปลูกได้ตลอดปี เนื่องจากพื้นที่ทำนาไม่พร้อมกัน บางส่วนรับน้ำจากคลองชลประทาน ส่วนใหญ่เพาะปลูกในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอเมืองฯ อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอบางปะกง สำหรับอำเภออื่นๆ จะทำนาได้เพียงปีละครั้ง สำหรับมันสำปะหลังถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด มีพื้นที่เพาะปลูกมากรองจากข้าว ส่วนใหญ่เพาะปลูกบริเวณที่เนิน เขิงเขา ลาดเขา ในท้องที่อำเภอท่าตะเกียบ คิดเป็น 40% ของพื้นที่ปลูกทั้งจังหวัด รองลงมาได้แก่ อำเภอสนามชัยเขต อำเภอพนมสารคาม และอำเภอแปลงยาว นอกจากนี้มะม่วงยังถือเป็นพืชที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งรองลงมา ปีหนึ่งๆ ทำรายได้ให้จังหวัดมากกว่า 1,000 ล้านบาท จังหวัดเป็นแหล่งเพาะปลูกมะม่วงที่สำคัญของประเทศ อำเภอที่เพาะปลูกมากที่สุดได้แก่ อำเภอบางคล้า มีพื้นที่เพาะปลูก 51 % ของพื้นที่เพาะปลูกมะม่วงทั้งหมดรองลงมา คืออำเภอเมืองฯ อำเภอพนมสารคาม และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว

เกษตรสัตว์ จังหวัดฉะเชิงเทรามีการเลี้ยงไก่ไข่มากที่สุดของประเทศ ผลิตเพิ่มมากขึ้น ปริมาณ⁸เลี้ยงมากได้แก่ อำเภอบ้านโพธิ์ รองลงมาได้แก่ อำเภอเมืองฯ อำเภอบางคล้า และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว สำหรับไก่เนื้อไม่ขยายตัวเท่าที่ควร บริเวณที่เลี้ยงกันมากได้แก่ อำเภอบ้านโพธิ์ รองลงมาคือ อำเภอเมืองฯ อำเภอบางคล้า และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว นอกจากนี้สุกรก็เป็นสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัดที่เลี้ยงกันมาก การเลี้ยงแบบธุรกิจฟาร์มมีมากขึ้น ผู้เลี้ยงรายย่อยลดลง โดยอำเภอเมืองฯ เลี้ยงมากที่สุดคิดเป็น 37 % ของปริมาณ การเลี้ยงทั้งหมด รองลงมาได้แก่อำเภอบางคล้า อำเภอพนมสารคาม ที่เหลือกระจายตามอำเภอต่าง ๆ

การพาณิชย์กรรม

สำหรับสินค้าที่จำหน่ายเป็นรายได้หลัก รวมทั้งสิ้นที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตซึ่งไม่สามารถผลิตได้ในจังหวัดและจะต้องนำเข้า แยกได้ดังนี้

สินค้าเข้า ที่สำคัญส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นวัสดุุดิบที่ใช้ในการผลิตได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป อาหารสำเร็จรูป น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น แก๊สรถยนต์ หุงต้ม อุปกรณ์การเกษตร เครื่องจักร เครื่องยนต์ ไม้แปรรูป อุปกรณ์ก่อสร้าง อาหารสัตว์ ปุ๋ยเคมี ยาปราบศัตรูพืช สินค้าอุปโภคบริโภค รวมทั้งของเบ็ดเตล็ดต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีผลิตผลทางการเกษตร ส่งเข้ามายังโรงงานแปรรูปสินค้าในจังหวัดหลายชนิด ได้แก่ ข้าวเปลือก ข้าวโพด มันสำปะหลัง เปลือกเม็ดมะม่วงพืชมานต์ ถั่วเหลือง ปริมาณในการส่งเข้าขึ้นอยู่กับภาวะการตลาดสินค้าชนิดนั้น รวมทั้งกำลังการผลิตของโรงงานแปรรูปแต่ละประเภท

สินค้าส่งออก ในทางเกษตรกรรมได้แก่ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สุกร ไก่เนื้อ เป็ดเนื้อ ไก่ ไข่ ไข่เป็ด กุ้งกุลาดำ มะม่วง และพืชผักต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะส่งไปขายยังตลาดกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง

สำหรับสินค้าทางอุตสาหกรรม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า สายไฟฟ้าชุดสำหรับรถยนต์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก รองเท้ากีฬา อุปกรณ์กีฬา เฟอร์นิเจอร์ กาแฟผง และผลิตภัณฑ์ ไข่ผง

การบริการและการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

- น้ำตกเขาอ่างฤๅไน หรือน้ำตกบ่อทอง อำเภอท่าตะเกียบ

- สวนป่าลาดกระทิง อำเภอท่าตะเกียบ ระยะทาง 71 กม.
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน อำเภอท่าตะเกียบ ระยะทาง 130 กม.
- วัดเขาหินซ้อน อำเภอพนมสารคาม ระยะทาง 50 กม.
- วัดโพธิ์ อ.บางคล้า ระยะทางประมาณ 24 กม.
- บางปะกง ริเวอร์ไซด์ คันทรีคลับ रिมนนฉะเชิงเทรา - บางปะกง ระยะทาง 15 กม.
- ศูนย์การศึกษาพัฒนาเขาหินซ้อนตามพระราชดำริ อำเภอพนมสารคามระยะทาง 54 กม.

2) แหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และแหล่งโบราณคดี

- วัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 1 กม.
- กำแพงเมืองเก่าพร้อมป้อมปืนใหญ่ อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 500 ม.
- ศาลากลางจังหวัดหลังเก่า อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 1 กม.
- วัดพยัคฆอินทาราม อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 4 กม.
- พระอุโบสถวัดสุคันธีราราม (วัดหอมศีล) อ.บางปะกง ระยะทาง 33 กม.
- อาคารไพบรณีย์หลังเก่า อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 1 กม.
- วัดปากน้ำ ใจใจ อำเภอบางคล้าระยะ 20 กม.
- วัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎ์ อำเภอเมืองระยะ 1 กม.
- วัดจีนประชาสโมสร อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 2 กม.
- วัดอุภัยภาติการาม อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 1.5 กม.
- วัดสมานรัตนาราม อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 3 กม.
- ลานชนไก่ และสระน้ำโนนตาต อำเภอราชสาสน์ ระยะทาง 56 กม.
- ศาลและพระบวรราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว
- อำเภอพนมสารคาม ระยะทาง 54 กม.
- อาคารอเนกประสงค์ หอสมุดพิพิธภัณฑน์ภูมิภาคอุบลเดชประชาราช โรงเรียนพุทธโสธรอำเภอเมืองฯ ระยะทาง 1 กม.

การอุตสาหกรรม

1) อุตสาหกรรมโรงงาน จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีการขยายตัวทางอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากนโยบายของรัฐบาลในการกระจายความเจริญและการลงทุนสู่ภูมิภาค และจังหวัดปริมณฑล ประกอบกับจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นประตูสู่ Eastern Seabord และประตูสู่อีสาน อีกทั้งอัตราค่าแรงขั้นต่ำต่ำกว่ากรุงเทพฯ และจังหวัดปริมณฑล ตลอดจนเป็นแหล่งวัตถุดิบทางด้านเกษตรกรรม เป็นจังหวัดที่อยู่ติดกับกรุงเทพฯ และหากพิจารณาย่านที่มีโรงงานหนาแน่นจะพบว่า มี 4 ย่านคือ

1. ย่านถนนบางนา - ตราด ซึ่งเชื่อมระหว่างกรุงเทพฯ สมุทรปราการ และภาคตะวันออก
2. ย่านถนนสุวินทวงศ์ ระหว่างมีนบุรี - ฉะเชิงเทรา
3. ย่านถนนฉะเชิงเทรา - บางปะกง
4. ย่านถนนฉะเชิงเทรา - พนมสารคาม

นอกจากนี้ยังมีโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมอีก 2 แห่ง คือ

1. นิคมอุตสาหกรรม เวลโกรว์ ตั้งอยู่ถนนสายบางนา - ตราด กม. ที่ 36 อ.บางปะกง มีพื้นที่ 3,000 ไร่ มีโรงงานประมาณ 18 โรงงาน

2. นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ ตั้งอยู่ถนนสาย 311 (ฉะเชิงเทรา - สัตหีบ) กม.ที่ 20 อ.แปลงยาว มีพื้นที่ 6,900 ไร่ ขณะนี้มีโรงงานกำลังขออนุญาตประกอบกิจการหลายโรงงาน

สำหรับนิคมอุตสาหกรรมของเอกชน ที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (B.O.I.) และอยู่ในความดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม ได้แก่

3. บางปะกงอินดัสเตรียลปาร์ค (B.I.P.) ตั้งอยู่ถนน บางนา - ตราด กม.ที่ 52 อ.บางปะกง มีพื้นที่ 300 ไร่ มีโรงงาน 11 โรงงาน

4. กลุ่ม TTI เป็นกลุ่มโรงงานที่ร่วมทุนระหว่างไทยและไต้หวัน ตั้งอยู่ถนนทางเข้า โรงไฟฟ้าบางปะกง อ.บางปะกง มีพื้นที่ 54 ไร่ มีโรงงานจำนวน 12 โรงงาน

2) อุตสาหกรรมพื้นบ้านหรืออุตสาหกรรมในครัวเรือน ในจังหวัดพบว่าส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมด้านจักรสาน และมีจำนวนแห่ง หรือปริมาณแรงงานที่ไม่แน่นอน กล่าวคือ เป็นแรงงานที่ว่างงานตามฤดูกาลและเป็นกิ่ง อุตสาหกรรม วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนในสังคม (บรรยายสภาพสำคัญๆ ของคนส่วนใหญ่ ในจังหวัด สภาพแตกต่างบางอย่างของกลุ่มชนในพื้นที่บางอำเภอที่ควรนำมาบรรยาย)

1. วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีศูนย์วัฒนธรรม 1 แห่ง และแหล่งโบราณสถาน 6 แห่ง มีสมาคมและมูลนิธิที่จัดตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและเผยแพร่งานกิจกรรมทางวัฒนธรรมจำนวน 96 แห่ง มีอาคารอนุสรณ์ประสงค์ หอสมุด หอพิพิธภัณฑน์ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช วิทยาลัยพุทธโสธร ซึ่งเป็นสถานที่เก็บรักษา และอนุรักษ์โบราณวัตถุต่าง ๆ อันมีคุณค่าทางศิลปะและประวัติศาสตร์ ซึ่งสามารถติดต่อขอเข้าชมได้

- **ขนบธรรมเนียม** ประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่ยึดถือขนบธรรมเนียมไทยทั่วไป เช่น การไปลา มาไหว้ การต้อนรับ และการไปเยี่ยมในโอกาสต่าง ๆ การเคารพนบถนอบ ต่อผู้มีอาวุโสมากกว่า การรู้จักกาลเทศะ การรู้จักที่ต่ำที่สูง การเลี้ยงดูพ่อแม่ เมื่อยามแก่เฒ่าผู้ชายควรกล้าหาญและเป็นผู้นำครอบครัว และต้องบวชพระ ผู้หญิงต้องรู้จักเป็นแม่บ้านและเลี้ยงดูบุตร การมีกิริยามารยาทอันควรแก่กาลเทศะ การยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นต้น

- **ประเพณี** ส่วนใหญ่ ยึดถือปฏิบัติตามประเพณีไทยภาคกลางทั่วไป เช่น การบวชเณร บวชพระ ประเพณีหมั้น การแต่งงาน การทำบุญครบวันเกิด วันตาย การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การทอดกฐิน ทอดผ้าป่า 9 ทำบุญในวันตรุษ วันสาทรไทย ปัจจุบันขั้นตอนพิธีการประเพณีบางอย่างได้ตัดทอนน้อยลงตามควรแก่เวลา หรือสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคลหรือของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การแต่งงานอาจมีเพียงการสู่ขอ ทำพิธีทางศาสนา รดน้ำ และรับประทานอาหาร

อย่างไรก็ดี เนื่องจากประชาชนในจังหวัดโดยเฉพาะในชุมชนใหญ่ ๆ มักจะมีเชื้อสายจีน ดังนั้น ขนบธรรมเนียมประเพณีก็ยังคงปฏิบัติตามธรรมเนียมจีนกันอยู่ ซึ่งจะพบเห็นได้เสมอในการจัดพิธีการต่างๆ หรือไม่ก็จะปฏิบัติตามทั้งประเพณีไทยและจีนอันเป็นวัฒนธรรมแบบผสม

อีกประการหนึ่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีผู้นับถือศาสนาอิสลาม และ ศาสนาคริสต์ โดยเฉพาะอำเภอบางน้ำเปรี้ยวจะมีผู้นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก ดังนั้นขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ก็ยังคงปฏิบัติตามปทัสถาน (Norm) ของแต่ละสังคม

นอกจากนี้แล้วในเรื่องของประเพณีนั้น ชาวจังหวัดฉะเชิงเทรายังมีการทำบุญในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา มีการละเล่นพื้นเมืองในบางชุมชน เช่น ประเพณีสงกรานต์ รวมทั้งการสรงน้ำพระและรดน้ำดำหัวเพื่อแสดงความกตัญญูแก่ผู้ใหญ่ สำหรับงานประเพณีของจังหวัดซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี เช่น งานนมัสการหลวงพ่อบุญ 11 ะการแข่งเรือ ช่วงระหว่างวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 และงานสมโภชกลางเดือนห้า และจัดงานเทศกาลตรุษจีน นอกจากนี้ยังมีงานประเพณีเทศกาลของดีเมืองแปดริ้ว ซึ่งจัดในช่วงฤดูร้อนเดือน เมษายนของทุกปี

- **ภาษาและวรรณกรรม** ประชาชนในจังหวัดส่วนใหญ่ใช้ภาษากลางเช่นเดียวกับกรุงเทพฯ ไม่มีภาษาท้องถิ่น สำหรับวรรณกรรมที่พบก็มีประเภทบทเพลงกล่อมเด็ก เช่น วัตเอ๋ยวัตโบสถ์ นกขมิ้น เป็นต้น

- **ศิลปกรรมและโบราณคดี** จังหวัดฉะเชิงเทรามีโบราณสถานที่ยื่นทะเบียน จำนวน 6 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานที่สำคัญ หรือโบราณวัตถุอันมีคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ กระจายอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ

- **การละเล่น** แบ่งได้เป็นการแสดง เช่น การแสดงลิเก ซึ่งมีชาวบ้านยึดเป็นอาชีพมีอยู่หลายคณะ และมักจะมีที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงกัน อยู่ชอยพระยาศรีสุนทรโวหารจนชาวบ้านเรียกกันติดปากว่า “ชอยลิเก” นอกจากนี้ก็มีการแสดงละครชาตรี ซึ่งเป็นการแสดงเพื่อการแก้บนหน้าพระอุโบสถวัดโสธรฯ

สำหรับดนตรี ก็มีประเภทวงมโหรี ปี่พาทย์ เครื่องสาย ซึ่งไม่แพร่หลายด้วยขาดความนิยม ไปตามกาลสมัย อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงพบว่าการถ่ายทอดหรือสอนดนตรีไทยกันอยู่บ้างในรูปกลุ่มสนใจหรือสอนกันส่วนตัว

นอกจากนี้ ยังมีการละเล่นที่เรียกว่า การละเล่นพื้นบ้าน เช่น ตระกร้อลอดบ่วง หมากรูก กัดปลา ขนไก่ ซึ่งจะมีการตั้งบ่อนเป็นที่ชุมชนและทราบกันดีในหมู่ที่นิยมการละเล่นประเภทนั้น ๆ สำหรับการละเล่นของเด็กที่ยังพบเห็นอยู่บ้างตามชนบท ได้แก่ ซ่อนหา หมากเก็บ วิ่งเปรี้ยว เป็นต้น

- **ค่านิยมและความเชื่อ** สำหรับค่านิยมของประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวได้ว่าไม่แตกต่างจากจังหวัดใกล้เคียง ที่พบเห็นได้ชัดเจน คือ การส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนในเมือง การเรียนในโรงเรียนของรัฐบาล นอกจากนี้ก็ยังพบว่ามีค่านิยมเลือกทางดำรงชีวิตประจำวัน นิยมการจับจ่ายใช้สอยตามห้างสรรพสินค้า หรือตาม Supermarket กันมากขึ้น การรับประทานอาหารนอกบ้าน เป็นต้น ทั้งนี้ 10 เนื่องมาจาก ความสะดวกสบาย และความรีบเร่งของเวลาอันมีจำกัด รวมทั้งสภาพ ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

สำหรับความเชื่อนั้น ส่วนใหญ่จะมีความเชื่อในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถืออยู่ รวมทั้งความเชื่อในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมที่ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา เช่น การกราบไหว้ขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ การทำบุญ อุทิศส่วนกุศล แก่ผู้ล่วงลับ การขอโอสิกรรม ตลอดจนความเชื่อในเรื่องดวง (วิถีเหนือลึซิด) เป็นต้น

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ปรัชญา

“ฝีมือเลิศ เทิดคุณธรรม นำวิชาการ ประสานชุมชน”

คือ ปรัชญาการทำงานของสถานศึกษาที่ใช้เป็นหลักในการดำเนินงานบริหารวิทยาลัย ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้ได้มาตรฐานและสู่ความเป็นสากล
2. สร้างความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ
3. สร้างภาพลักษณ์ ค่านิยมและการยอมรับการเรียนอาชีวศึกษา
4. วิจัย สร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยี

วิสัยทัศน์

ผลิตและพัฒนากำลังคน ให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ก้าวทันเทคโนโลยีมีความเป็นเลิศสู่สากล โดยยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์

ฝีมือเลิศ

เอกลักษณ์

บริการชุมชน

จำนวนครู จำแนกตามแผนกวิชา/สาขาวิชา/สาขางาน

แผนกวิชา/สาขาวิชา/ สาขางาน	จำนวน (คน)	สถานภาพ	ใบประกอบ วิชาชีพ	วุฒิการศึกษา
-------------------------------	---------------	---------	---------------------	--------------

		ครูประจำ	ครูพิเศษ	มี	ไม่มี	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญา
ผู้บริหาร	4	-	-	4	-	-	4	-	-
แผนกวิชาเครื่องกล	13	13	-	13	-	-	1	12	-
แผนกวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง	10	10	-	10	-	-	1	9	-
แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม	4	4	-	4	-	-	1	3	-
แผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน	2	2	-	2	-	-	-	2	-
แผนกวิชาโลหะการ	3	3	-	3	-	-	-	3	-
แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง	5	4	1	5	-	-	1	4	-
แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์	4	4	-	4	-	-	1	3	-
แผนกวิชาพณิชยการ	3	3	-	3	-	-	2	1	-
แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์	10	10	-	10	-	-	5	5	-
ฝ่ายสนับสนุน	30	3	27	30	-	-	-	11	19
รวมทั้งหมด	88	56	28	88	-	-	16	53	19

จำนวนบุคลากรทางการศึกษา

ฝ่าย/แผนกวิชา/งาน	จำนวน (คน)	สถานภาพ
-------------------	------------	---------

		ข้าราชการ	พนักงาน ราชการ	ลูกจ้าง ประจำ	ลูกจ้าง ชั่วคราว
ฝ่ายบริหารทรัพยากร					
งานบริหารงานทั่วไป	1	-	-	-	1
งานบุคลากร	1	-	-	-	1
งานการเงิน	1	-	1	-	-
งานบัญชี	1	-	1	-	-
งานพัสดุ	1	-	-	-	1
งานอาคารสถานที่	1	-	-	-	1
งานทะเบียน	1	-	-	-	1
งานประชาสัมพันธ์	1	-	-	-	1
รวม	8	-	2	-	6
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ					
งานวางแผนและงบประมาณ	1	-	-	-	1
งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ	1	-	-	-	1
งานความร่วมมือ	1	-	-	-	1
งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์	1	-	-	-	1
งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา	1	-	-	-	1
งานส่งเสริมผลิตผลการค้าและประกอบธุรกิจ	1	-	-	-	1
รวม	6	-	-	-	6
ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา					
งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	1	-	1	-	-
งานครูที่ปรึกษา	1	-	-	-	1
งานปกครอง	1	-	-	-	1
งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน	1	-	-	-	1
งานสวัสดิการนักเรียน นักศึกษา	1	-	-	-	1
งานโครงการพิเศษและบริการชุมชน	1	-	-	-	1
รวม	6	-	1	-	5

ฝ่าย/แผนกวิชา/งาน	จำนวน (คน)	สถานภาพ
-------------------	------------	---------

		ข้าราชการ	พนักงาน ราชการ	ลูกจ้าง ประจำ	ลูกจ้าง ชั่วคราว
ฝ่ายวิชาการ					
งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	1	-	-	-	1
งานวัดผลและประเมินผล	1	-	-	-	1
งานวิทยบริการและห้องสมุด	1	-	-	-	1
งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี	1	-	-	-	1
งานสื่อการเรียนการสอน	1	-	-	-	1
รวม	5	-	-	-	5

(ปีที่จัดทำรายงาน สํารวจ ณ วันที่ 10 มิถุนายนของปีการศึกษาที่รายงาน)

ระดับ/สาขางาน	ชั้นปี									รวม
	1			2			3			
	ปกติ	ทวิภาคี	เทียบโอน	ปกติ	ทวิภาคี	เทียบโอน	ปกติ	ทวิภาคี	เทียบโอน	
ระดับ ปวช.										
ยานยนต์	-	103	-	-	60	-	-	60	-	223
เครื่องมือกล	-	79	-	-	29	-	-	24	-	132
ซ่อมบำรุงอุตสาหกรรม	-	-	19	-	-	-	-	12	-	31
ผลิตภัณฑ์	-	19	-	-	22	-	-	-	-	41
ไฟฟ้ากำลัง	-	22	-	-	18	-	-	18	-	58
อิเล็กทรอนิกส์	-	12	-	-	10	-	-	6	-	28
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	13	-	-	-	-	-	-	13
รวม	-	235	32	-	139	-	-	120	-	526
ระดับ ปวส.										
เทคนิคยานยนต์	-	70	-	-	78	-	-	-	-	148
เครื่องมือกล	-	19	11	-	21	-	-	-	-	51
แม่พิมพ์โลหะ	-	-	-	-	11	-	-	-	-	11
เทคนิคการเชื่อมโลหะ	-	-	-	-	3	-	-	-	-	3
ไฟฟ้าควบคุม	-	15	21	-	22	-	-	-	-	58
อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	-	12	-	-	10	-	-	-	-	22
อุตสาหกรรมการผลิต	-	36	12	-	29	-	-	-	-	77
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	43	-	-	-	-	-	-	43
รวม	-	152	87	-	174	-	-	-	-	413
รวมทั้งสิ้น	-	387	119	-	313	-	-	120	-	939

การประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคพหุภรณ์ (ลาดขวาง)

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษาคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถตามฐานการศึกษาวิชาชีพของหลักสูตรในแต่ละระดับและแต่ละสาขาวิชา สาขางาน เป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงาน และมีสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับผู้เรียนแรกเข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพอิสระภายในหนึ่งปี และสำรวจความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายคือ จากสถานประกอบการ หน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาไปทำงาน จากสถานศึกษาที่ผู้สำเร็จการศึกษาไปศึกษาต่อและจากบุคคล สถานประกอบการ หน่วยงานผู้รับบริการจากการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating, Scale) 5 ระดับ เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและครอบคลุมคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้ง 3 ด้าน มีการเก็บข้อมูลและนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผลอย่างถูกต้อง

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2556 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา
2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน
3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อชีพ

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษามีข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกเป็น ผู้ที่ได้งานทำในสาขาที่เกี่ยวข้อง ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพอิสระในสาขาที่เกี่ยวข้องภายในหนึ่งปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา
2. สถานศึกษาได้มีการสำรวจความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นรายบุคคล และได้รับข้อมูลตอบกลับไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จากสถานประกอบการ หน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาไปทำงาน จากสถานศึกษาที่ผู้สำเร็จการศึกษาไปศึกษาต่อ และจากบุคคล สถานประกอบการ หน่วยงานผู้รับบริการ จากการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา
3. สถานศึกษามีจำนวนข้อมูลตอบกลับที่มีผลการประเมินความพึงพอใจด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์เฉลี่ย 3.51 – 5.00 ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปของจำนวนข้อมูลตอบกลับ
4. สถานศึกษามีจำนวนข้อมูลตอบกลับที่มีผลการประเมินความพึงพอใจด้านสมรรถนะหลัก

และสมรรถนะทั่วไป เฉลี่ย 3.51 – 5.00 ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปของจำนวนข้อมูลตอบกลับ

5. สถานศึกษามีจำนวนข้อมูลตอบกลับที่มีผลการประเมินความพึงพอใจด้านสมรรถนะวิชาชีพเฉลี่ย 3.51 – 5.00 ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปของจำนวนข้อมูลตอบกลับ

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมินข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5 รวม 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมินข้อ 1, 2, และ 3, 4 หรือ 3, 5 หรือ 4, 5 รวม 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2 และ 3 หรือ 4 หรือ 5 รวม 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1 และ 2	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

คำอธิบาย

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดสำหรับผู้เรียนที่เรียนแบบเต็มเวลา และผู้เรียนที่เรียนในระบบทวิภาคี หรือภายในระยะเวลาการศึกษาตามแผนการเรียนที่สถานศึกษากำหนด สำหรับผู้เรียนที่เรียนแบบไม่เต็มเวลาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเทียบร้อยละกับจำนวนผู้เข้าเรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนผู้เข้าเรียนแรกเข้าของรุ่น}} \times 100$$

ประเด็นการประเมิน

ร้อยละของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนผู้เข้าเรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น

ระดับคุณภาพ

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการประเมินตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

สูตรคำนวณ

$$\text{ค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการประเมิน}}{80} \times 5$$

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
4.51 – 5.00	ดีมาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	พอใช้
1.51 – 2.50	ต้องปรับปรุง
0.00 – 1.50	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการบริหารจัดการศึกษา สถานศึกษามีการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาทุกระดับ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม โดยความร่วมมือและข้อตกลงร่วมกันของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน ในการกำหนดและถือปฏิบัติตาม “คุณธรรมอัตลักษณ์ของสถานศึกษา” เพื่อให้สถานศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรมจริยธรรม

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษามีการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานศึกษาคุณธรรม แก่ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนร่วมกัน
2. สถานศึกษามีการกำหนด “คุณธรรมอัตลักษณ์ของสถานศึกษา” พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู และบุคลากรทางการศึกษา และกลุ่มผู้เรียน ด้วยความสมัครใจ เต็มใจและโดยการมีส่วนร่วมของทุกคน
3. สถานศึกษาจัดให้กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษา และกลุ่มผู้เรียนจัดทำโครงการคุณธรรม จริยธรรม และกำหนดเป้าหมาย พฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันของแต่ละกลุ่ม
4. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษา และกลุ่มผู้เรียนดำเนินการตามโครงการคุณธรรม จริยธรรม โดยมีการนิเทศและเสริมแรง
5. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการและตามเป้าหมายที่กำหนด และมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5	5 คะแนน	ดีมาก
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2, 3 และ 4	4 คะแนน	ดี
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2 และ 3	3 คะแนน	พอใช้
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1 และ 2	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัด

คำอธิบาย

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย ด้วยความเป็นผู้นำของผู้อำนวยการสถานศึกษา และความร่วมมือของ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

ประเด็นการประเมิน

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ในนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย ได้อย่างถูกต้อง
2. ผู้อำนวยการสถานศึกษามีความสามารถในการสื่อสารให้ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนรวมทั้งผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนได้รู้และเข้าใจ ในนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมายได้เป็นอย่างดี
3. ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน ร่วมกันกำหนดแผนงานโครงการ กิจกรรมและเป้าหมายและดำเนินงานเพื่อให้นโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย
4. ผู้อำนวยการสถานศึกษามีการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ กิจกรรม และเป้าหมายที่กำหนด
5. ผู้อำนวยการสถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและกำหนดแผนพัฒนาต่อไป

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5	5 คะแนน	ดีมาก
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2, 3 และ 4	4 คะแนน	ดี
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2 และ 3	3 คะแนน	พอใช้
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1 และ 2	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านบุคลากร

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการบริหารจัดการด้านบุคลากร ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยการส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ การพัฒนาและการประกาศเกียรติคุณยกย่อง

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้มีจำนวนครูทั้งหมดเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมด ตามเกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206/55 ลงวันที่ 22 มกราคม 2557 หรือระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยการกำหนดจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในระบบ พ.ศ. 2551 แล้วแต่กรณี
2. สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้ครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาทุกคน เป็นผู้ที่จบ การศึกษาตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน หรือเป็นผู้ที่ได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีเพิ่มเติมตรงหรือสัมพันธ์กับ รายวิชาที่สอน
3. สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้ครูไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ได้ศึกษา ฝึกอบรม ประชุมวิชาการ ศึกษาดูงานด้านวิชาการหรือวิชาชีพที่ตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมงต่อปี
4. สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้มีจำนวนบุคลากรทางการศึกษา ตามเกณฑ์ มาตรฐานอัตรากำลังในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.6/55 ลงวันที่ 22 มกราคม 2557 หรือระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยการกำหนด จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในระบบ พ.ศ.2551 แล้วแต่กรณี
5. สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการประกาศ เกียรติคุณ ยกย่องความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ จากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านการเงิน

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการบริหารจัดการด้านการเงิน สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานประจำปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุฝึก อุปกรณ์และสื่อสำหรับการเรียนการสอน ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำโครงการประกวด การแสดง โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ของผู้เรียนการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความรู้ความสามารถไปบริการวิชาการ วิชาชีพ หรือทำประโยชน์ต่อชุมชน สังคม การส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การกีฬาและนันทนาการ การส่งเสริมการดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

งบดำเนินการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถานศึกษาในรอบปี ทั้งนี้ไม่รวมค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าครุภัณฑ์ ค่าเสื่อมราคา ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือนและเงินวิทยฐานะของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนในสถานศึกษา

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษามีแผนปฏิบัติงานประจำปี มีการจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายของแผนงาน โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ
2. สถานศึกษามีรายจ่ายค่าวัสดุฝึก อุปกรณ์และสื่อสำหรับการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20ของงบดำเนินการ
3. สถานศึกษามีรายจ่ายในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความรู้ความสามารถไปบริการ วิชาการ วิชาชีพหรือทำประโยชน์ต่อชุมชน สังคมไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของงบดำเนินการ
4. สถานศึกษามีรายจ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำโครงการประกวด การแสดงโครงการ พัฒนาทักษะวิชาชีพ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ของผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของงบดำเนินการ
5. สถานศึกษามีรายจ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การกีฬาและนันทนาการ การส่งเสริมการดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของงบดำเนินการ

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์ และด้าน ฐานข้อมูลสารสนเทศ

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการบริหารจัดการด้านการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ของสถานศึกษามีการกำกับดูแลการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ และมีการกำกับดูแลในการจัดหา การใช้ การบำรุงรักษาครุภัณฑ์ รวมทั้งมีข้อมูลพื้นฐาน 9 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา ข้อมูลผู้เรียน ข้อมูลตลาดแรงงาน ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อมูลงบประมาณและการเงิน ข้อมูลหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลครุภัณฑ์ ข้อมูลอาคารสถานที่ และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด และมีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง อย่างน้อย 4 ประเภท

ระบบฐานข้อมูล หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ เพื่อบำรุงรักษาข้อมูลสารสนเทศให้มีความถูกต้อง ทันสมัย และสามารถเรียกใช้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วในเวลาที่ต้องการและลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษามีการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ของสถานศึกษาให้สะอาด เรียบร้อยสวยงาม และปลอดภัย
2. สถานศึกษามีการกำกับดูแลการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการและอื่น ๆ ให้มีสภาพที่พร้อมใช้งาน มีความปลอดภัย สะอาด เรียบร้อย สวยงาม
3. สถานศึกษามีการกำกับดูแลในการจัดหา การใช้ การบำรุงรักษาครุภัณฑ์ที่เหมาะสม เพียงพอ และมีความปลอดภัยในทุกสาขางานที่จัดการเรียนการสอน
4. สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูล อย่างน้อย 4 ประเภท อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คือ
 - (1.) มีระบบป้องกันผู้บุกรุกระบบฐานข้อมูลจากภายในและภายนอก
 - (2.) มีการกำหนดสิทธิการเข้าถึงระบบฐานข้อมูลอย่างชัดเจน
 - (3.) มีการติดตั้งโปรแกรม Anti Virus เพื่อป้องกันไวรัสและกำจัดไวรัส ในเครื่องลูกข่าย
 - (4.) มีฐานข้อมูลมีการ Update เป็นปัจจุบัน
 - (5.) มีการสำรองฐานข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ
5. สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน สามารถใช้ประโยชน์จากการบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศ อย่างมีคุณภาพ

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระดับคุณภาพในการประสานความร่วมมือเพื่อการบริหารจัดการศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการศึกษา

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษามีแผนงาน โครงการ ในการประสานความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อระดมทรัพยากรในการบริหารจัดการศึกษา
2. สถานศึกษามีจำนวนบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่ร่วมมือในการจัดการศึกษาด้านระบบทวิภาคี หรือด้านการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ หรือด้านการศึกษาดูงานของผู้เรียนด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน โดยมีสัดส่วนของความร่วมมือ 1 แห่ง ต่อผู้เรียนไม่เกิน 40 คน
3. สถานศึกษาได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับเชิญเป็นพิเศษ วิทยากร ร่วมพัฒนาผู้เรียนในทุกสาขางานที่จัดการเรียนการสอน
4. สถานศึกษาได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการมอบทุนการศึกษาให้แก่ผู้เรียน โดยมีสัดส่วน 1 ทุนต่อผู้เรียนไม่เกิน 100 คน
5. สถานศึกษาได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริจาคเงิน หรือวัสดุอุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์ หรือสิ่งอื่น ๆ อย่างไม่อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อส่งเสริม การจัดการศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่า 5 รายการ

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา แต่ละระดับ ตามหลักสูตรและระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มีการพัฒนารายวิชา หรือกำหนดรายวิชาใหม่หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

คำอธิบาย

สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีความสามารถ

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูทุกคนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาที่ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน
2. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูทุกคนจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา และมีการบันทึกหลังการสอน
3. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูทุกคนนำผลจากการวัดผลและการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
4. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูทุกคน เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา พัฒนาการเรียนการสอนต่อไป
5. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูทุกคนแก้ไขปัญหา พัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาโดยการศึกษาค้นคว้าวิจัย อย่างน้อย 1 รายวิชา ซึ่งประกอบด้วย
 - (1) การระบุปัญหา
 - (2) การระบุวัตถุประสงค์
 - (3) วิธีการดำเนินการ
 - (4) การเก็บข้อมูล
 - (5) การวิเคราะห์ รายงานสรุปผลเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหรือการวิจัย ไปใช้ประโยชน์

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชา

คำอธิบาย

สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูพัฒนารายวิชาโดยปรับปรุงเนื้อหาสาระของรายวิชาเดิมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูศึกษา สำรวจข้อมูลความต้องการในการพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชา
2. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาตามข้อ 1 จากเอกสารอ้างอิงที่เชื่อถือได้หรือพัฒนาร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนสื่อการสอนและกำกับดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่พัฒนาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์
4. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนำผลไปปรับปรุงแก้ไขรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่พัฒนา
5. สถานศึกษามีรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่พัฒนาตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1 – 4 ไม่เกิน 3 ปี ครบทุกสาขางานที่จัดการเรียนการสอน

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการจัดการศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2556 และมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2556 และตามที่หลักสูตรและระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตรกำหนด เพื่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและความต้องการของตลาดแรงงาน

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษาจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนสาขางานที่จัดการเรียนการสอน ในกรณีที่มีจำนวนสาขาไม่ถึง 5 สาขางาน ต้องจัดการศึกษาระบบทวิภาคีอย่างน้อย 1 วาขางาน ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด
2. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ หน่วยงานที่สอดคล้องกับสาขางานที่เรียน โดยให้มีครูนิเทศไปนิเทศผู้เรียนอย่างน้อย 1 ครั้ง
3. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ผู้เรียนทุกคนทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาขางานที่เรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม โดยผลงานที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนโครงการทั้งหมด
4. สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้รับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด โดยมีผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินครบถ้วน สมบูรณ์จากการเข้ารับการประเมินครั้งแรกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร
5. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ผู้เรียนได้รับรางวัล ประกาศเกียรติคุณยกย่อง ความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม จากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกหรือองค์กรภายนอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

คำอธิบาย

สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมการดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการบริการวิชาการวิชาชีพ หรือทำประโยชน์ต่อชุมชน สังคม

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม และกำกับดูแลให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม
2. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรมและกำกับดูแลให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม
3. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการ ไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม และกำกับดูแลให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม
4. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม และกำกับดูแลให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม
5. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ความสามารถ ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการบริการวิชาการ วิชาชีพ หรือทำประโยชน์ต่อชุมชน สังคม ไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรมและกำกับดูแลให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มีผลตามประเด็นการประเมิน 5 ข้อ	5 คะแนน	ดีมาก
มีผลตามประเด็นการประเมิน 4 ข้อ	4 คะแนน	ดี
มีผลตามประเด็นการประเมิน 3 ข้อ	3 คะแนน	พอใช้
มีผลตามประเด็นการประเมิน 2 ข้อ	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
มีผลตามประเด็นการประเมิน 1 ข้อ	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 2 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

คำอธิบาย

สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553

ประเด็นการประเมิน

1. สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
2. สถานศึกษาได้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
3. สถานศึกษาได้จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
4. สถานศึกษาได้จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน
5. สถานศึกษาได้จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องจากผลการประเมินคุณภาพภายในและผลการประเมินคุณภาพภายนอก

ระดับคุณภาพ

ผลการประเมิน	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5	5 คะแนน	ดีมาก
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2, 3 และ 4	4 คะแนน	ดี
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1, 2 และ 3	3 คะแนน	พอใช้
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1 และ 2	2 คะแนน	ต้องปรับปรุง
ปฏิบัติตามประเด็นการประเมิน ข้อ 1	1 คะแนน	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ร้อยละของตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา

คำอธิบาย

จำนวนตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนาเทียบร้อยละกับจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด ที่มีการประเมินตั้งแต่ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 – 4.1
ตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา มีเกณฑ์ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนหรือมีระดับคุณภาพอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างในปีปัจจุบันสูงกว่าในปีที่ผ่านมา ถือว่าตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา
2. ตัวบ่งชี้ที่มีระดับคุณภาพในปีที่ผ่านมา “ดีมาก” และมี ระดับคุณภาพในปีปัจจุบัน “ดีมาก” โดยมีค่าคะแนนสูงขึ้นหรือเท่าเดิม ถือว่าตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดที่มีการประเมิน}} \times 100$$

ประเด็นการประเมิน

ร้อยละของจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนาเทียบกับจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดที่มีการประเมิน

ระดับคุณภาพ

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปิดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการประเมินตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

สูตรคำนวณ

$$\text{ค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการประเมิน}}{80} \times 5$$

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
4.51 – 5.00	ดีมาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	พอใช้
1.51 – 2.50	ต้องปรับปรุง
0.00 – 1.50	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในอาชีวศึกษา
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559

โดยที่มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559 ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ.2559 เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา และให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ลงวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ.2555 ดังนั้นจึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในอาชีวศึกษาใหม่ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 21 (1) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2559 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ.2559 และโดยมติของคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2560 จึงออกประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559 ตามเอกสารแนบท้ายประกาศ และให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.2555 ลงวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2555 และประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.2555 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2558

ทั้งนี้ ให้ใช้กับหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพในการอาชีวศึกษา

หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559
แนบท้ายประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559

นิยามศัพท์

ในหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาในทุกสังกัดที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

“หน่วยงานต้นสังกัด” หมายความว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบ กำกับดูแลสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา รวมทั้งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษา ในกรณีโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทอาชีวศึกษา

“ครู” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่สอนประจำในสถานศึกษาโดยได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนเป็นประจำรายเดือน

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือส่งเสริมการศึกษา เช่น เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่งานทะเบียน เจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคล เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่บัญชี เจ้าหน้าที่พัสดุ เป็นต้น โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทนเป็นประจำรายเดือน

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งการเรียนแบบเต็มเวลา การเรียนแบบไม่เต็มเวลา และการเรียนในระบบทวิภาคี

หลักเกณฑ์

1. ให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553

2. ให้สถานศึกษา จัดระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559 ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ.2559

3. ให้สถานศึกษา ดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและการมีส่วนร่วมของชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

4. ให้สถานศึกษา จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยรายงานนั้นต่อสาธารณชน

5. ให้สถานศึกษา นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก ไปประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

แนวปฏิบัติ

1. ให้สถานศึกษา จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในทุกปีการศึกษา นับตั้งแต่เริ่มภาคเรียนที่ 1 จนถึงสิ้นสุดภาคเรียนฤดูร้อนของปีการศึกษา

2. ให้สถานศึกษา ดำเนินการตาม “เกณฑ์การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559” โดยสถานศึกษาต้องมีความตระหนักเห็นความสำคัญและมีความพยายามในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนามาตรฐานการศึกษา โดยการพัฒนาแต่ละตัวบ่งชี้จากระดับคุณภาพในปัจจุบันไปสู่ระดับคุณภาพ “ดีมาก” ในทุกตัวบ่งชี้

3. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาของตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 1.2, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 และ 3.4 ให้สถานศึกษาเก็บข้อมูล โดยจำแนกตามระดับการศึกษา สาขางานหรือแผนกวิชา คณะวิชา และในภาพรวมของสถานศึกษา เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางการพัฒนาต่อไป

4. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยสถานศึกษา ถ้าตัวบ่งชี้ใดอยู่ในระดับคุณภาพ “ต้องปรับปรุง” หรือ “ต้องปรับปรุงเร่งด่วน” สถานศึกษาต้องวิเคราะห์สาเหตุ และพัฒนาให้อยู่ในระดับคุณภาพตั้งแต่ “พอใช้” ขึ้นไปในปีถัดไป ถ้าไม่สามารถปฏิบัติได้ให้หน่วยงานต้นสังกัด กำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมกับสถานศึกษาเพื่อพัฒนาเพื่อให้อยู่ในระดับคุณภาพตั้งแต่ “พอใช้” ขึ้นไป ภายในปีต่อไป สำหรับตัวบ่งชี้ใดที่อยู่ในระดับคุณภาพ “พอใช้” หรือ “ดี” สถานศึกษาจะต้องพัฒนาสู่ระดับคุณภาพ “ดีมาก” ต่อไป

5. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี ถ้าตัวบ่งชี้ใดอยู่ในระดับคุณภาพ “ต้องปรับปรุง” หรือ “ต้องปรับปรุงเร่งด่วน” หน่วยงานต้นสังกัดต้องวิเคราะห์สาเหตุ ให้ข้อเสนอแนะ กำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมกับสถานศึกษาพัฒนาเพื่อให้อยู่ในระดับคุณภาพตั้งแต่ “พอใช้” ขึ้นไปโดยให้มีการประเมินซ้ำในปีถัดไป สำหรับตัวบ่งชี้ใดที่อยู่ในระดับคุณภาพ “พอใช้” หรือ “ดี” หน่วยงานต้นสังกัดจะต้องพัฒนาสู่ระดับคุณภาพ “ดีมาก” ต่อไป

6. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาที่มีผลการประเมินทุกตัวบ่งชี้อยู่ในระดับคุณภาพ “ดี” หรือ “ดีมาก” ให้หน่วยงานต้นสังกัด พิจารณาส่งเสริม สนับสนุน และร่วมกับสถานศึกษา พัฒนาและเข้ารับการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการประเมิน เพื่อการรับรองในระดับนานาชาติต่อไป

7. วิธีการประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้ ต้องประเมินตามประเด็นการประเมิน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกตสภาพจริง การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น